

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/615/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612223309
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612223309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej vo veci žalobcu M. - N. poisťovňa, a. s., G., O. rad 4, IČO: XXXXXXXX, proti žalovaným: 1/ Z. N., J. X. X. B., bytom X., Z. P. XXXX/XX, zast. JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátkou so sídlom Spišská Nová Ves, Radničné námestie 4 , 2/ M. Y., G. X., Z. P. XXXX/XX, a 3/ Z. N. N., G. X., Z. P. XXXX/XX, o zaplatenie 725,- € s prísl., o odvolaní žalovaného v 3. rade proti rozsudku 7C 60/2013-95 z 5.6.2013 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 425 € s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne od 8.3.2013 až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania vo výške 25,50 € v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Svoje rozhodnutie založil na zistení, že maloletý žalovaný v 1. rade dňa 13.8.2011 v X. na V. ulici X poškodil vchodové dvere rodinného domu, tak, že chytil kľučku vchodových dverí a následne týmito dverami búchal o zárubňu, čím došlo k poškodeniu zamykacieho mechanizmu ako aj zárubne dverí. Túto skutočnosť mal súd prvého stupňa za zrejmú z uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru v Levoči ČVS: ORP-1195/LE-PP-2011. K. M. N. mala so žalobkyňou uzavretú poistnú zmluvu na poistenie domu, na základe ktorej po predchádzajúcom vykonaní ohliadky na mieste samom a vyčíslení výšky spôsobenej škody, žalobkyňa vyplatila poškodenej poistné plnenie v sume 725 €, čo zdokladovala kópiou likvidačného spisu. Súd prvého stupňa po prihliadnutí na čiastočné zavinenie škody aj zo strany maloletej dcéry poškodenej, nárok právne posúdil podľa ust. § 415, § 420 ods. 1 až 3, § 422 ods. 1, § 438 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení noviel a konštatoval, že nárok žalobkyne je čo do základu dôvodný, pretože protizákonným konaním žalovaného v 1. rade došlo poistnej udalosti, titulom ktorej žalobkyňa plnila poškodenej sumu 725 €. Rozsah náhrady škody vzhľadom na spoluzavinenie dcéry poškodenej znížil o 300 €, pričom táto suma predstavuje aj hodnotu dverí, ktoré konaním maloletých neboli poškodené a k ich výmene došlo len z toho dôvodu, aby farba poškodenej zárubne a dverí bola zladená. Žalovaný v 1. rade v čase poistnej udalosti bol maloletý, preto za škodu zodpovedajú spoločne a nerozdielne aj jeho zákonní zástupcovia - rodičia. Žalobkyni súd prvého stupňa priznal aj úroky z omeškania zo sumy 425,- €, a to odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovaným. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žalobkyni, ktorá mala čiastočný úspech, priznal náhradu súdneho poplatku z priznanej sumy.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný v 3. rade, navrhol ho zrušiť alebo zmeniť tak, že žaloba sa zamietne v celom rozsahu a žalovaným sa prizná náhrada trov konania. Odvolanie odôvodnil

ustanovením § 205 ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p. Mal za to, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, keď nevy počul svedkov navrhnutých žalovanými 1/ a 2. Okrem toho na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože ku škode mohlo dôjsť len tak, že sa dcéra poškodenej snažila nasilu zavrieť dvere, silno nimi búchala a tak poškodila zárubňu.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu zdôraznila, že žalovaný v 1. rade sa v čase vzniku škody snažil násilne a protiprávne vojsť do cudzieho domu, z čoho je zrejmé, že škoda vznikla v príčinnej súvislosti s týmto jeho konaním, a takéto konanie nepoprel ani samotný žalovaný v 1. rade. Poukázala na to, že ak sa osoba trvalo obývajúca nehnuteľnosť snaží legitímne uzavrieť dvere a zamedziť násilnému a protiprávnemu vniknutiu do predmetnej nehnuteľnosti, nemožno toto jej konanie označiť za protiprávne. To, či túto škodu spôsobil žalovaný v 1. rade búchaním dverami alebo iným násilným spôsobom (napr. tlačení na zamykajúce sa dvere) je nepodstatné a nič by na tom nezmenili ani výpovede navrhnutých svedkov, ktorí sú v kamarátskom vzťahu so žalovaným v 1. rade. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 15.4.2015 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk žalovaným v 3. rade uplatnených odvolacích dôvodov (podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p.) sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Odvolanie žalovaného v 3. rade nemožno považovať za opodstatnené, lebo súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa svojej úvahy v súlade s § 132 a nasl. O.s.p., na zistený skutkový stav aplikoval relevantné právne predpisy, a správne tak posúdil žalobkyňou uplatnený nárok.

Skutočnosti a námietky, ktoré žalovaný 3/ uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, a neumožňujú ani záver o vadách konania, v dôsledku ktorých by účastníkom bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa obsahu (dôvodov) odvolania, žalovaný v 3. rade namieta, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, keď nevykonal dôkazy navrhnuté žalovanými 1/ a 2/, t.j. nevy počul nimi navrhnutých svedkov.

Odvolačný súd v súlade s rozhodovacou činnosťou súdov zdôrazňuje, že nevykonanie súdom niektorého dôkazu navrhnutého účastníkom nemá za dôsledok odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom, teda procesnú vadu, pre ktorú by prichádzalo do úvahy zrušenie rozsudku podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Súdnou praxou je už ustálené, že nevykonanie účastníkom navrhovaného dôkazu môže mať za následok prípadne neúplnosť skutkových zistení. Odvolačný súd pripomína, že význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázkami, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje aj právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Súd prvého stupňa je povinný nevykonanie dôkazu odôvodniť vo svojom rozhodnutí (§ 157 ods. 2 O.s.p.). V posudzovanej veci je zrejmé, že súd prvého stupňa odôvodnil nevykonanie žalovaným navrhovaného dokazovania výsluchom svedkov. Odvolačný súd v celom rozsahu poukazuje na správnosť tohto odôvodnenia a stotožňuje sa aj s dôvodmi, pre ktoré súd uvedený dôkaz nevykonával (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Námitky žalovaného nemožno považovať za opodstatnené a nie sú spôsobilé ani spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia.

Druhý uplatnený odvolací dôvod spočíval v tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.). Pri tomto dôvode nie je rozhodujúce, či súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky, alebo nie. Rozhodujúce je iba to, že na základe tých, ktoré vykonal, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodom nesprávneho skutkového zistenia je nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazných prostriedkov, t.j. porušenie niektorého z ust. § 132 -135 O.s.p.

V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Odvolačný súd zhodne s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach boli v konaní dostatočným spôsobom preukázané podmienky pre čiastočné vyhovieť návrhu. Pre posúdenie veci je nepodstatné, či škodu spôsobil žalovaný v 1. rade búchaním dverami alebo iným násilným spôsobom (napr. tlačení na zamykajúce sa dvere) a nič by na tom nezmenili ani výpovede navrhnutých svedkov, ktorí sú v kamarátskom vzťahu so žalovaným v 1. rade, pretože je nepochybné, že žalovaný v 1. rade sa násilne domáhal vstupu do cudzej nehnuteľnosti, v ktorej nebýval a svedkyňa mal. Y. N. sa mu v tom snažila zabrániť.

Podľa § 813 ods. 1 OZ ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol. Ak prešlo na poistiteľa právo podľa odseku 1 proti fyzickej osobe, platí pri jeho uplatňovaní primerane ustanovenie § 450 (§ 813 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Ustanovenie § 450 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. moderačné právo súdu (ius moderandi), ktoré sa primerane uplatňuje aj v tých prípadoch tzv. regresného práva poistiteľa, na ktoré sa vzťahuje § 813 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Keďže v preskúmvanej veci prešli na žalobkyňu práva poškodenej voči fyzickým osobám, bola opodstatnená primeraná aplikácia § 450 Občianskeho zákonníka (§ 813 ods. 2 OZ).

V posudzovanej veci žalobkyňa poskytla poškodenej poistné plnenie (vyčíslené podľa likvidačnej správy vo výške 725 €) za žalovaných a následne proti nim opodstatnene uplatnila svoje regresné právo podľa § 813 OZ. Peňažná náhrada poskytnutá žalobkyňou musí zodpovedať nákladom, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu (§ 442 - § 443 OZ). Súd prvého stupňa dospel k správneému záveru, že škoda bola čiastočne spôsobená aj spoluzavinením maloletej dcéry poškodenej, preto uplatniac svoje moderačné právo náhradu škody znížil o 300 € s odôvodnením, že ide o hodnotu dverí, ktoré konaním maloletých neboli poškodené a museli byť vymenené len z dôvodu zladenia farby s poškodenou zárubňou.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.o. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa názoru odvolacieho súdu z preskúmvaného rozhodnutia je zrejmé, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil cit. zákonným ustanovením, keď svoje rozhodnutie zo všetkých relevantných hľadísk dostatočným spôsobom právne aj vecne odôvodnil. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom vysporiadal s argumentáciou žalovaných, čo spôsobuje presvedčivosť rozhodnutia.

Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo. V napadnutom rozhodnutí nenašiel žiadnu takú vadu rozhodnutia, ktorá by mala za následok nezákonnosť alebo nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia a vyvolala potrebu rozsudok zrušiť alebo zmeniť. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, mala by preto podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu jeho trov. Nakoľko si právo na náhradu neuplatnila, odvolací súd o ich náhrade nerozhodol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.